

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ મધ્યે ગુજરાત હાઈકોર્ટ ખાતે
સિવિલ રિવિઝન અરજી નં. ૧૦/૨૦૧૫

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમુર્તી સુશ્રી બેલા એમ. ત્રિવેદી

સહી/-

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા
૨	પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?	હા
૩	શું માનનીય ન્યાયમુર્તીશ્રી ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	હા
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	હા

=====

એચ.ડી.એફ.સી.બેંક લિમિટેડ....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

આશાપુરા માઈનકેમ લિમિટેડ.....સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

શ્રી મીહીર ઠાકોર, વરિષ્ઠ વકીલ સહ શ્રી અનીપ એ. ગાંધી, વકીલ

અરજદાર(ઓ) નં ૧

શ્રી મીહીર જોશી, વરિષ્ઠ વકીલ સહ શ્રી એસ. એન. ઠક્કર, સામાવાળા(ઓ) નં

૧

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમુર્તી સુશ્રી બેલા એમ. ત્રિવેદી
તારીખ:- ૧૩-૧૦-૨૦૧૭ - સિ.એ.વી ચુકાદો

૧. અરજદાર બેંક (મૂળ પ્રતિવાદી) એ સીપીસીની કલમ ૧૧૫ હેઠળ દાખલ કરાયેલી હાલની સિવિલ રિવિઝન અરજી દ્વારા જામખંભાળિયાના મુખ્ય વરીષ્ઠ દીવાની ન્યાયધીશ (ત્યારબાદ "ટ્રાયલ કોર્ટ" તરીકે ઓળખાશે) દ્વારા ૨૦૧૨ ના ખાસ દીવાની દાવો નં. ૭૨ માં એક્ઝે.૯ હેઠળ ૧૫.૧૨.૨૦૧૪ ના રોજ આપવામાં આવેલા આદેશને પડકાર્યો છે, જેમાં ટ્રાયલ કોર્ટે સીપીસીની કલમ ૧૫૧ સાથે વાંચેલા ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૦ અને ૧૧ હેઠળ અરજદાર દ્વારા દાખલ કરાયેલી ઉપરોક્ત અરજીને નકારી કાઢી છે, જેમાં ફરિયાદ પરત કરવાની અને/અથવા અસ્વીકાર કરવાની માંગ કરવામાં આવી છે. પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોની સંમતિથી, સિવિલ રિવિઝન અરજીની આખરે પ્રવેશ તબક્કે સુનાવણી કરવામાં આવી.

૨. વર્તમાન સિવિલ રિવિઝન અરજીને જન્મ આપતી વાસ્તવિક મેટ્રિક્સ ટૂંકમાં નીચે મુજબ કહી શકાય:-

૨(i) પ્રતિવાદી (મૂળ વાદી) એ અરજદાર - પ્રતિવાદી વિરુદ્ધ ૨૦૧૨ ના ખાસ દીવાની દાવો નં. ૭૨ માં દાવો દાખલ કર્યો છે, જે ફરિયાદના ફકરા ૪૬ માં જણાવ્યા મુજબ ઘોષણા અને કાયમી મનાઈ હુકમની વિવિધ રાહતો માંગે છે, જે નીચે મુજબ વાંચે છે:-

"(a) ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના રોજ થયેલ મુખ્ય કરાર અને તેના હેઠળના

ચારેય વ્યવહારો જેમાં સંદર્ભ નંબર ૬૯૦૨૬ HM થી ૬૯૧૪૫ HM, ૭૩૩૫૯ HM થી ૭૩૩૬૦ HM, ૭૩૭૭૩ HM થી ૭૩૭૭૪ HM અને ૭૪૨૧૭ HM થી ૭૪૨૧૮ HM છે તે ગેરકાયદેસર, શરૂઆતથી જ રદબાતલ અને અમલમાં ન આવે તેવા છે તેવી ઘોષણા માટે;

(b) પ્રતિવાદીને ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના રોજના માસ્ટર કરાર અને તેના હેઠળના વ્યવહારો હેઠળ અને/અથવા આગળ વધારવાથી રોકવા માટે આ માનનીય અદાલતના કાયમી મનાઈ હુકમ માટે, જેમાં સંદર્ભ નંબરો ૬૯૦૨૬ HM થી ૬૯૧૪૫ HM, ૭૩૩૫૯ HM થી ૭૩૩૬૦ HM, ૭૩૭૭૩ HM થી ૭૩૭૭૪ HM અને ૭૪૨૧૭ HM થી ૭૪૨૧૮ HM કોઈપણ રીતે હોય;

(c) ૧૩ ઓગસ્ટ ૨૦૦૯ ના રોજ થયેલ મુદ્તી લોન કરાર ગેરકાયદેસર, રદબાતલ અને અમલમાં ન આવે તેવી ઘોષણા માટે;

(d) પ્રતિવાદીને ૧૩ ઓગસ્ટ ૨૦૦૯ ના મુદ્તી લોન કરાર હેઠળ અને/અથવા તેને આગળ વધારવાથી કોઈપણ રીતે રોકવા માટે આ માનનીય અદાલતના કાયમી મનાઈ હુકમ માટે;

(e) ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના રોજ થયેલા મુખ્ય કરાર અને ઉપરોક્ત વ્યવહારો અને તેના પર વાર્ષિક ૧૮% ના દરે વ્યાજ અનુસાર પ્રતિવાદીને ચૂકવવામાં આવેલા રૂ. ૫૪,૬૮,૫૭,૪૬૮/૩. ની વસૂલાત માટે;

(f) હાલના દાવાની સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી હોવાથી, આ માનનીય

કોર્ટના કામચલાઉ આદેશ અને મનાઈ હુકમ માટે, જે પ્રતિવાદી દ્વારા દેવા વસૂલાત ટ્રિબ્યુનલ, મુંબઈ સમક્ષ મૂળ અરજી નં. ૨૦૧૧, મૂળ અરજી નં. ૩૦ અને મૂળ અરજી નં. ૩૧ ઓફ ૨૦૧૧ માં શરૂ કરાયેલી બધી કાર્યવાહી પર મનાઈ ે આપે છે;

(g) હાલના દાવાની સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી હોવાથી, આ માનનીય અદાલતના કામચલાઉ આદેશ અને મનાઈ હુકમ માટે, જે પ્રતિવાદી, તેના મેનેજિંગ ડિરેક્ટરો, ડિરેક્ટરો, અધિકારીઓ, એજન્ટો અને નોકરોને ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના મુખ્ય કરાર , તે હેઠળના ઉપરોક્ત વ્યવહારો અને/અથવા ૧૩ ઓગસ્ટ ૨૦૦૮ ના મુદ્તી લોન એગ્રીમેન્ટ હેઠળ કોઈપણ કથિત દાવાઓ માટે દેવા વસૂલાત ટ્રિબ્યુનલ અથવા કોઈપણ અન્ય કોર્ટ/ટ્રિબ્યુનલ/ફોરમમાં વાદી સામે કોઈપણ નવી કાર્યવાહી ચાલુ રાખવા અને/અથવા શરૂ કરવાથી રોકે છે;

(h) આ માનનીય અદાલતના કામચલાઉ આદેશ અને મનાઈ હુકમ માટે હાલના દાવાની સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી છે, જે પ્રતિવાદી, તેના મેનેજિંગ ડિરેક્ટરો, ડિરેક્ટરો, અધિકારીઓ, એજન્ટો અને નોકરોને ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના રોજના ઉપરોક્ત માસ્ટર કરાર અને/અથવા તેના હેઠળના ઉપરોક્ત વ્યવહારો હેઠળ અને/અથવા તેના અનુસંધાનમાં અને/અથવા તેને આગળ વધારવામાં, અથવા તેમાંથી અથવા તેના સંબંધમાં કોઈપણ માંગણીઓ કરવાથી રોકે છે;

(i) આ માનનીય અદાલત દ્વારા પ્રતિવાદી, તેના મેનેજિંગ ડિરેક્ટરો, ડિરેક્ટરો, અધિકારીઓ, એજન્ટો અને નોકરોને ૧૩ ઓગસ્ટ ૨૦૦૯ ના મુદ્તી લોન કરાર હેઠળ અને/અથવા તેના અનુસંધાનમાં અને/અથવા તેને આગળ વધારવામાં અથવા તેના સંબંધમાં કોઈપણ માંગણીઓ કરવાથી રોકવા માટે હાલના દાવાની સુનાવણી અને અંતિમ નિકાલ બાકી છે, જેમાં ગોઠવણો અને/અથવા કોઈપણ રકમ ફાળવવા અને/અથવા તેના હેઠળ કથિત રીતે બાકી રહેલી રકમની વસૂલાત માટે કોઈપણ રકમ પ્રાપ્ત કરવા અને/અથવા વસૂલવાનો સમાવેશ થાય છે.

૨(ii) ફરિયાદમાં એવો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે કે વાદી બોક્સાઈટ અને બેન્ટોનાઈટનો નિકાસકાર છે, જેની ઓફિસો મુંબઈ અને ખંભાળિયા સહિત ભારતમાં વિવિધ સ્થળોએ છે. પ્રતિવાદી ભારતીય કાયદા હેઠળ સ્થાપિત એક બેંકિંગ કંપની છે, જેની સાથે વાદીનો ૨૦૦૭ થી બેંકિંગ સંબંધ હતો. વાદી ખનિજોનો નિકાસકાર હોવાથી, તે વિદેશી ચલણના વિનિમય દરમાં વધઘટથી ઉદ્ભવતા જોખમનો સતત સામનો કરતી હતી. તેથી, પ્રતિવાદી બેંકની ભલામણને ધ્યાનમાં લેતા અને ભવિષ્યમાં બોક્સાઈટની નિકાસ વધશે તે હકીકતને ધ્યાનમાં લેતા, વાદી ડોલરના અવમૂલ્યનના જોખમ સામે પોતાને બચાવવા માટે, જે વ્યવસાયિક નફાને અસર કરશે, બોક્સાઈટની નિકાસના વ્યવસાયમાંથી ઉદ્ભવતા વિદેશી ચલણના જોખમોને હેજ કરવા માટે માસ્ટર કરાર કરવા સંમત થયા.

"ઈન્ટરનેશનલ સ્વેપ્સ એન્ડ નાણાકીય સાધનો એસોસિએશન મુખ્ય કરાર " નામનો મુખ્ય કરાર ૧૫ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૭ ના રોજ પક્ષકારો વચ્ચે થયો હતો અને તેનો હેતુ પક્ષકારો વચ્ચે વિદેશી ચલણ રૂપી વિકલ્પના સ્વરૂપમાં વિદેશી વિનિમય ડેરિવેટિવ વ્યવહારો કરવાનો હતો, જેમાં વાદીએ USD વેચવાનો હતો અને પ્રતિવાદી પાસેથી પૂર્વનિર્ધારિત ભાવે INR ખરીદવાનો હતો. દર મહિનાના અંતે, જો ડોલરનો દર પૂર્વનિર્ધારિત દરથી નીચે હોય, તો પૂર્વનિર્ધારિત દર અને પ્રવર્તમાન દર વચ્ચેનો તફાવત પ્રતિવાદી દ્વારા વાદીને ચૂકવવાનો હતો, જ્યારે જો પ્રવર્તમાન ડોલરનો દર પૂર્વનિર્ધારિત દર કરતા વધુ હોય, તો વાદીએ પ્રતિવાદીને બમણો તફાવત ચૂકવવા માટે જવાબદાર હતો. ઉપરોક્ત મુખ્ય કરાર હેઠળ, વાદી અને પ્રતિવાદીએ સંદર્ભ નં. ૬૯૦૨૬ HM થી ૬૯૧૪૫ HM, ૭૩૩૫૯ HM થી ૭૩૩૬૦ HM, ૭૩૭૭૩ HM થી ૭૩૭૭૪ HM અને ૭૪૨૧૭ HM થી ૭૪૨૧૮ HM ધરાવતા વિદેશી ચલણ રૂપી વિકલ્પોના સ્વરૂપમાં ચાર વ્યવહારો કર્યા હતા. ઉપરોક્ત ચાર વ્યવહારો મળીને ૧૫૦ મિલિયન ડોલર અથવા પ્રવર્તમાન સ્પોટ રેટ પર લગભગ રૂ. ૫૯૨ કરોડના સમકક્ષ હતા.

૨(iii) ફરિયાદમાં વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી છે કે વ્યવહારોને ગેરકાયદેસર અને જાહેર નીતિની વિરુદ્ધ બનાવતી અંતર્ગત લાક્ષણિકતાઓ ઉપરાંત, વાદીના આવા વ્યવહારો હેઠળનો એકંદર જોખમ

ભૂતકાળની કામગીરી અને/અથવા તેના કરારોમાંથી બાકી રહેલા પ્રાપ્તિપાત્રોના આધારે માન્ય મહત્તમ મર્યાદા કરતાં વધુ હતો. પ્રતિવાદીને અન્ય સમાન કરારોની જાણ હતી જે વાદીએ વાદીના ખાણકામ અને નિકાસ વ્યવસાયમાં ઉપરોક્ત જોખમોને કારણે અન્ય બેંકો સાથે કર્યા હતા, અને છતાં પ્રતિવાદીએ યોગ્ય ખંતની પ્રવૃત્તિ હાથ ધરી ન હતી. વાદીને ખ્યાલ નહોતો કે પ્રતિવાદીએ ખોટી રજૂઆતોના આધારે, તેમની વિશ્વાસપાત્ર ફરજનો ઘોર ભંગ કરીને, વાદીને ઉપરોક્ત વ્યવહારોમાં પ્રવેશવા માટે છેતરપિંડીથી પ્રેરિત કર્યા છે, જેના પરિણામે વાદીને નુકસાન થયું છે અને પ્રતિવાદીને કુલ નફો થયો છે. ભારતીય રિઝર્વ બેંક ("ટૂંકમાં RBI") અને ફોરેન એક્સચેન્જ મેનેજમેન્ટ એક્ટ ("ટૂંકમાં FEMA") માર્ગદર્શિકા/પરિપત્રો અનુસાર, પ્રતિવાદી બેંકની જવાબદારી હતી કે તે ખાતરી કરે કે વાદી વ્યવહારો સાથે સંકળાયેલા જોખમોને સમજે છે અને ખાતરી કરે છે કે વ્યવહારો વાદીના વ્યવસાય, નાણાકીય કામગીરી, કુશળતા અને જોખમો સાથે સુસંગત છે, જોકે, પ્રતિવાદી દ્વારા આવી કોઈ ક્વાયત હાથ ધરવામાં આવી ન હતી. વાદીને ક્યારેય એ હકીકતનું મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું ન હતું કે માસ્ટર કરાર અને ઉપરોક્ત વ્યવહારો વાસ્તવમાં ભારતીય કરાર કાયદાની કલમ 30 ના અર્થમાં એક શરત હતા. પ્રતિવાદી સારી પ્રતિષ્ઠા અને માનવામાં આવે છે કે ઉત્તમ સેવાઓ ધરાવતી બેંક હોવાથી, વાદી કંપનીની ઈચ્છા પર અનુચિત

પ્રભાવ પાડવા અને પ્રભુત્વ મેળવવાની સ્થિતિમાં હતો, જેની પાસે વિદેશી વિનિમય વ્યવસ્થાપનના ક્ષેત્રમાં કોઈ કુશળતા, કુશળતા અથવા પર્યાપ્ત જ્ઞાન નહોતું. તેથી, ઉપરોક્ત માસ્ટર કરાર અને ઉપરોક્ત વ્યવહારો, ભારતીય કરાર કાયદાની કલમ ૧૭ અને ૧૮ હેઠળ વાદીના કહેવા પર રદબાતલ હતા અને ભારતીય કરાર કાયદાની કલમ ૨૩ હેઠળ શરૂઆતથી જ રદબાતલ હતા.

૨(iv) વધુમાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે જૂન ૨૦૦૯ માં અથવા તેની આસપાસ પ્રતિવાદીએ આશરે રૂ. ૨૨ કરોડનો દાવો કર્યો હતો અને માંગણી કરી હતી, જે વાદીને ઉપરોક્ત વ્યવહારો હેઠળ ચૂકવવા માટે જવાબદાર બનાવવામાં આવ્યા હતા. વાદી ઉપરોક્ત રકમ ચૂકવવાની સ્થિતિમાં ન હોવાથી, પ્રતિવાદીએ વાદીને સમાન રકમની મુદતી લોન આપવાનું સૂચન કરીને ગેરમાર્ગે દોર્યું. વાદી પાસે બીજો કોઈ વિકલ્પ ન હોવાથી, કથિત દેવાની ચુકવણી કરવા માટે બજારમાંથી પૈસા ઉછીના લીધા અને પ્રતિવાદીને રૂ. ૨૨ કરોડ ચૂકવ્યા, અને બદલામાં પ્રતિવાદીએ કેરળના ત્રિવેન્દ્રમ જિલ્લાના તાલુકા ત્રિવેન્દ્રમના ગામ મેલકુલમ ખાતે કાઓલિન પ્રોજેક્ટ સ્થાપવા માટે થયેલા મૂડી ખર્ચની આંશિક ભરપાઈ કરવા માટે મુદતી લોનની આડમાં રૂ. ૨૫ કરોડની રકમ છોડી દીધી. આ સંદર્ભમાં, પક્ષકારો વચ્ચે ૧૩.૮.૨૦૦૯ ના રોજ મુદતી લોન કરાર કરવામાં આવ્યો હતો.

૨(v) વાદીનો બીજો કેસ એ છે કે ૨૦૧૦ ની શરૂઆતમાં, વાદીને માસ્ટર કરાર અને તેના હેઠળના વ્યવહારોની ગેરકાયદેસરતાનો અહેસાસ થતાં, ઉપરોક્ત કરારો હેઠળ વધુ ચુકવણી કરવાનું બંધ કરી દીધું, અને તેથી, ૨૧.૧૦.૨૦૧૦, ૯.૧૨.૨૦૧૦, ૧૪.૧.૨૦૧૧ અને ૨૯.૬.૨૦૧૨ ના પત્રો અનુસાર, પ્રતિવાદી દ્વારા વાદી પાસેથી કરોડો રૂપિયાની વિવિધ માંગણીઓ કરવામાં આવી. પ્રતિવાદીએ ૧૯.૪.૨૦૧૧ ના પત્ર દ્વારા મુદ્તી લોનમાંથી ઉદ્ભવતા કથિત બાકી રકમ અને તેના પરના વ્યાજ તરીકે રૂ. ૨૬,૬૨,૩૩,૪૫૧.૨૦ ની માંગણી કરી. મુદ્તી લોન માટે કોલેટરલ સિક્યોરિટી તરીકે વાદી દ્વારા પ્રતિવાદીને જારી કરાયેલા ચેક બેંકો દ્વારા અમાન્ય કરવામાં આવ્યા, જેના માટે પ્રતિવાદીએ નેગોશિયેબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ એક્ટ (ત્યારબાદ "NI એક્ટ" તરીકે ઓળખવામાં આવશે) ની કલમ ૧૩૮ હેઠળ વાદી સામે વિવિધ ફોજદારી ફરિયાદો દાખલ કરી હતી. વાદીના જણાવ્યા મુજબ, એપ્રિલ ૨૦૧૧ માં દૈનિક અખબાર ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયામાં એક લેખ પ્રકાશિત થયો હતો જેમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે RBI એ નાણાકીય સાધનો પરની તેની માર્ગદર્શિકાનું ઉલ્લંઘન કરવા બદલ ૧૯ બેંકોને દંડ ફટકાર્યો હતો. પ્રતિવાદી બેંક ઉપરોક્ત બેંકોમાં સામેલ હતી, જેને RBI દ્વારા દંડ પણ ફટકારવામાં આવ્યો હતો.

૨(vi) ફરિયાદમાં વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે વાદી ઉપરોક્ત વ્યવહારો હેઠળ વાદી દ્વારા મેળવેલ રૂ. ૫૫,૫૨,૫૦૦/- ની રકમ પ્રતિવાદીને

પરત કરવા તૈયાર હતો. જોકે, વાદીએ ઉપરોક્ત વ્યવહારો હેઠળ રૂ. ૫૪,૬૮,૫૭,૪૬૮/- ની રકમ ચૂકવી દીધી હતી, જે વાદી હાલના દાવા દ્વારા વસૂલવા માંગતો હતો.

૨(vii) ટ્રાયલ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રની વાત કરીએ તો, ફરિયાદમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે કાર્યવાહીનું કારણ આંશિક રીતે ખંભાળિયામાં ઉભું થયું હતું કારણ કે વાદીના અધિકૃત સહીકર્તાએ ખંભાળિયામાં માસ્ટર કરાર પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા અને તેનો અમલ કર્યો હતો અને વાદીની ફેક્ટરી પણ ખંભાળિયામાં આવેલી હતી, અને તેથી, વાદી દ્વારા બોક્સાઈટનો મુખ્ય નિકાસ વ્યવસાય ખંભાળિયાથી જ થતો હતો.

૨(viii) વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે ૨૦૧૧ ના મૂળ અરજી નં. ૨૯, ૩૦, અને ૩૧ દ્વારા પ્રતિવાદીએ દેવા વસૂલાત ટ્રિબ્યુનલ (ત્યારબાદ "DRT" તરીકે ઓળખાશે) સમક્ષ વાદી વિરુદ્ધ કાર્યવાહી દાખલ કરી હતી અને વાદીને વાદીની કાઓલિન જમીન મિલકતમાં તૃતીય પક્ષના અધિકારો બનાવવાથી અથવા તેને અલગ કરવાથી રોકવા માટે વચગાળાની રાહતો માંગતી મૂળ અરજીઓમાં વિવિધ અરજીઓ પણ દાખલ કરી હતી. વાદીનો કોઈપણ દાવાની મિલકતો સાથે ભાગ લેવાનો કોઈ ઈરાદો ન હોવાથી, DRT ના પ્રમુખ અધિકારીએ ઉપરોક્ત વિવિધનો નિકાલ કર્યો હતો. તે સંદર્ભમાં વાદી દ્વારા આપવામાં આવેલા નિવેદન પર અરજીઓ.

૨(ix) વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું છે કે વાદીને ભારે નુકસાન થયું હોવાથી, તેણે

૩૧.૫.૨૦૧૧ ના રોજ અરજી દ્વારા ઔદ્યોગિક અને નાણાકીય પુનર્નિર્માણ બોર્ડ (ત્યારબાદ "BIFR" તરીકે ઓળખવામાં આવશે) નો સંદર્ભ લેવો પડ્યો હતો, જે BIFR દ્વારા ૨૦૧૧ ના કેસ નં. ૩૪ તરીકે નોંધાયેલ હતો. વાદીના ઉપરોક્ત કેસમાં, BIFR એ ૨.૧૧.૨૦૧૧ ના રોજ આદેશ પસાર કર્યો હતો જેમાં કહેવામાં આવ્યું હતું કે "HDFC બેંકને તેમના લેણાંના સ્ટ્રિક્ટીકરણ માટે સક્ષમ કોર્ટનો સંપર્ક કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને જ્યારે પણ તેમના લેણાં સ્ટ્રિક્ટીકરણ કરવામાં આવશે ત્યારે તેઓ બોર્ડનો સંપર્ક કરશે. ત્યાં સુધી, તેઓ સુનાવણીમાં તેમના દ્વારા સંમત થયા મુજબ, કંપની પાસેથી તેમના લેણાંની વસૂલાત લાગુ કરશે નહીં." વાદીના મતે, BIFR દ્વારા પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત આદેશ છતાં, પ્રતિવાદીએ ૧.૧૨.૨૦૧૧ ના રોજ અથવા તેની આસપાસ DRT માં મૂળ અરજીઓમાં વચગાળાની અરજીઓ દાખલ કરી હતી જેમાં ખાલી કરાયેલી મૂળ અરજીઓની વધુ સુનાવણી પર મનાઈ ે માંગવામાં આવ્યો હતો, અને DRT ના પ્રિસાઈડિંગ ઓફિસરે ૧૭.૧.૨૦૧૨ ના આદેશ દ્વારા ઉપરોક્ત વચગાળાની અરજીઓને મંજૂરી આપી હતી જેમાં નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો કે મૂળ અરજીઓની વધુ સુનાવણી કાયદા અનુસાર આગળ વધશે અને જો રિકવરી પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવે તો, BIFR ની પરવાનગી વિના તેનો અમલ કરવામાં આવશે નહીં. ઉપરોક્ત આદેશથી નારાજ થઈને, વાદીએ બોમ્બે ઉચ્ચ ન્યાયલય સમક્ષ

રિટ અરજીઓ દાખલ કરી હતી, જેને ૨૬.૧૧.૨૦૧૨ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ વાદીએ ૨૪.૧૨.૨૦૧૨ ના રોજ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત જણાવેલ રાહતો મેળવવા માટે હાલનો દાવો દાખલ કર્યો હતો.

૨(x) હાલના અરજદાર – મૂળ પ્રતિવાદીએ CPC ની કલમ ૧૫૧ સાથે વાંચેલા ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૦ અને ૧૧ હેઠળ Exh.૯ પર અરજી સબમિટ કરી હતી જેમાં મુખ્યત્વે આ આધાર પર દાવામાં દાખલ કરેલી ફરિયાદ પરત કરવા અને/અથવા નકારી કાઢવાની માંગ કરવામાં આવી હતી કે ISDA માસ્ટર કરાર અને મુદ્તી લોન કરાર, તેમજ CPC ની કલમ ૨૦ ને ધ્યાનમાં રાખીને, ટ્રાયલ કોર્ટ પાસે દાવો દાખલ કરવાનો અધિકારક્ષેત્ર નથી. આ ફરિયાદને એ આધાર પર પણ નકારી કાઢવાની માંગ કરવામાં આવી હતી કે તે મર્યાદાના કાયદા દ્વારા પ્રતિબંધિત હતી, બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓના કારણે દેવાની વસૂલાત અધિનિયમ, ૧૯૯૩ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ દ્વારા પ્રતિબંધિત હતી, ચોક્કસ રાહત અધિનિયમ, ૧૯૬૩ ની કલમ ૪૧(b) અને ૪૧(h) માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ દ્વારા પ્રતિબંધિત હતી, નાણાકીય સંપત્તિઓની સુરક્ષા અને પુનર્નિર્માણ અને સુરક્ષા અને વ્યાજના અમલીકરણ અધિનિયમની કલમ ૧૩ દ્વારા પ્રતિબંધિત હતી. ફરિયાદને એ આધાર પર પણ નકારી કાઢવાની માંગ કરવામાં આવી હતી કે તેમાં કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર

કરવામાં આવ્યું નથી, અને દાવો પ્રતિવાદીને ચૂકવવાપાત્ર રકમની ચૂકવણી ટાળવા અને વિલંબ કરવાનો વાદી તરફથી એક બદનક્ષીભર્યો પ્રયાસ હતો અને તે કોર્ટનો ઘોર દુરુપયોગ હતો. ઉપરોક્ત અરજી ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી છે, જેની સામે હાલની સિવિલ રિવિઝન અરજી દાખલ કરવામાં આવી છે.

૩. અરજદાર બેંક વતી વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી મિહિર ઠાકોરે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા વાંધાજનક આદેશનો વિરોધ કરતા અને અરજદાર – મૂળ પ્રતિવાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલી અરજીમાં ઉશ્કેરાયેલા આધારોને આધારે ફરિયાદ પરત/અસ્વીકાર કરવા રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટ એ સમજવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ પાસે ૧૩.૮.૨૦૦૯ ના મુદ્તી લોન કરારની જોગવાઈઓ, જે CPC ની કલમ ૨૦ સાથે વાંચવામાં આવે છે, તેને ધ્યાનમાં રાખીને દાવાની સુનાવણી કરવાનો પ્રાદેશિક અધિકારક્ષેત્ર નથી, અને તેથી, દાવાની અરજી અધિકારક્ષેત્ર ધરાવતી સક્ષમ અદાલતમાં રજૂ કરવા માટે પરત કરવાને પાત્ર છે. દાવાની સાથે જોડાયેલા દસ્તાવેજોનો ઉલ્લેખ કરતા, તેમણે વિનંતી કરી કે માસ્ટર કરાર અને મુદ્તી લોન કરાર મુંબઈ ખાતે અમલમાં મુકવામાં આવ્યા છે અને સહી કરવામાં આવ્યા છે અને અન્ય તમામ કાનૂની કાર્યવાહી પણ શરૂ કરવામાં આવી છે અને તે જ વિષય પર, મુંબઈ ખાતેની કોર્ટ/ટ્રિબ્યુનલ્સ સમક્ષ પેનિંગ છે, ખંભાળિયા ખાતેની ટ્રાયલ કોર્ટ પાસે દાવાની સુનાવણી કરવાનો અધિકારક્ષેત્ર નથી. વૈકલ્પિક રીતે, તેમણે રજૂઆત

કરી હતી કે ફરિયાદ મુખ્યત્વે નિયમ ૧૧, ઓર્ડર ૭ ના કલમ (a) હેઠળ નકારી કાઢવામાં આવી હતી કારણ કે તેમાં કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર કરવામાં આવ્યું ન હતું, અને તે બદનક્ષીભર્યા ઇરાદાથી દાખલ કરવામાં આવી હતી, કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કરીને પ્રતિવાદી બેંકને ચૂકવવાપાત્ર રકમની ચુકવણી ટાળવા અને/અથવા વિલંબ કરવા માટે. શ્રી ઠાકોરે બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓ અધિનિયમ, ૧૯૯૩ (ત્યારબાદ "RDDBFI અધિનિયમ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ના દેવાની વસૂલાતની કલમ ૧૭ અને ૧૮ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કરીને રજૂઆત કરી હતી કે દેવાની વસૂલાતના મામલે દેવાની વસૂલાત ટ્રિબ્યુનલ પાસે વિશિષ્ટ અધિકારક્ષેત્ર હશે અને તાત્કાલિક કિસ્સામાં પ્રતિવાદી – બેંકે DRT-II, મુંબઈ સમક્ષ વસૂલાતની કાર્યવાહી શરૂ કરી દીધી છે અને ફરિયાદમાં ઉઠાવવામાં આવેલા મુદ્દાઓ સીધા અને મૂળભૂત રીતે પ્રતિવાદી દ્વારા શરૂ કરાયેલી વસૂલાતની કાર્યવાહીમાં DRT સમક્ષના મુદ્દાઓ છે. ITC લિમિટેડ વિરુદ્ધ કેસના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખવામાં આવે છે. ડેટ રિકવરી એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ અને અન્ય, AIR ૧૯૯૮ SC ૬૩૪ માં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું જેમાં કહેવામાં આવ્યું હતું કે ફરિયાદમાં દર્શાવેલ કાર્યવાહીના માન્ય કારણના અભાવે, દાવો CPC ના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ નકારી કાઢવામાં આવી શકે છે. તેમણે (૨૦૧૪) DLT ૪૩૬ માં નોંધાયેલા રેડનિક એક્સપોર્ટ્સ વિરુદ્ધ સ્ટાન્ડર્ડ ચાર્ટર્ડ બેંકના કેસમાં દિલ્લી હાઈકોર્ટના નિર્ણય પર પણ આધાર રાખ્યો છે. સ્પેસિફિક રિલીફ એક્ટમાં

સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ, ખાસ કરીને કલમ ૪૧(b) અને તેની કલમ ૪૧(h) ને લાગુ કરીને, શ્રી ઠાકોરે રજૂઆત કરી છે કે દાવોમાં સમાવિષ્ટ વિનંતીઓ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ અનુસાર મંજૂર કરી શકાતી નથી. શ્રી ઠાકોરે એમ પણ રજૂઆત કરી હતી કે પ્રતિવાદી બેંક પાસે ઉપલબ્ધ સિક્યોરિટીઝ લાગુ કરવા સામે પ્રતિવાદી બેંક સામે મનાઈ હુકમ માંગતી વિનંતી ધરાવતો દાવો પણ સિક્યોરિટાઈઝેશન એન્ડ રિકન્સ્ટ્રક્શન ઓફ ફાઈનાન્શિયલ એસેટ્સ એન્ડ એન્ફોર્સમેન્ટ ઓફ સિક્યોરિટી ઇન્ટરેસ્ટ એક્ટ, ૨૦૦૨ (ત્યારબાદ 'SARFAESI એક્ટ' તરીકે ઓળખાશે) ની કલમ ૩૪ હેઠળ પ્રતિબંધિત કરવામાં આવ્યો હતો. શ્રી ઠાકોરના મતે, આ દાવો અન્યથા પણ હેરાન કરનારો છે અને કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કરવાના ગુપ્ત હેતુથી દાખલ કરવામાં આવ્યો છે, અને તેથી, (૧૯૭૭) ૪ એસસીસી ૪૬૭ માં નોંધાયેલા ટી. અરવિંદમ વિરુદ્ધ ટીવી સત્યપાલના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટે કરેલા અવલોકનોને ધ્યાનમાં રાખીને, તેને નકારી કાઢવાને પાત્ર પણ હતો.

૪. તેનાથી વિપરીત, પ્રતિવાદી – વાદી તરફથી વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી મિહિર જોશીએ રિવિઝન અરજીની જાળવણી અંગે પ્રારંભિક વાંધો ઉઠાવતા રજૂઆત કરી હતી કે ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૦ હેઠળ ફરિયાદ પરત મેળવવાની માંગ કરતી પ્રતિવાદીની અરજીને નકારી કાઢવાનો આદેશ દાવોનો નિકાલ કરતો આદેશ કહી શકાય નહીં અને CPC ની કલમ ૧૧૫ ની જોગવાઈને ધ્યાનમાં રાખીને રિવિઝન અરજી જાળવી શકાય નહીં. આ સંદર્ભમાં તેમણે

૨૦૦૩(૨) GLH ૫૮ માં નોંધાયેલા વિમલ કોઓપ. હાઉસિંગ સોસાયટી લિમિટેડ વિરુદ્ધ રાજેન્દ્રકુમાર શંકરભાઈ ભાગિયાના કેસમાં આ કોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે. શ્રી જોશીએ પટેલ એન્ટરપ્રાઇઝ અને એનઆર વિરુદ્ધ ગુજરાત ટી ડેપો કંપની અને એનઆરના કેસમાં આ કોર્ટના નિર્ણય પર પણ આધાર રાખ્યો છે, જેમાં ૧૭.૭.૨૦૧૭ ના રોજ પટેલ એન્ટરપ્રાઇઝ અને એનઆર વિરુદ્ધ ગુજરાત ટી ડેપો કંપની અને એનઆરના કેસમાં પણ આ કોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં અરજદાર દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરાયેલ ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૦ અને ૧૧ હેઠળની સંયુક્ત અરજી પણ જાળવી શકાય નહીં. ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદ નામંજૂર કરવાના સંદર્ભમાં, શ્રી જોશીએ કુલદીપ સિંહ પઠાનિયા વિરુદ્ધ બિક્રમ સિંહ જરિયાલના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના તાજેતરના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે, જે (૨૦૧૭) ૫ SCC ૩૪૫ માં નોંધાયેલ છે, જેમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જો ફરિયાદમાં કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરવામાં આવે તો ફરિયાદ નામંજૂર કરી શકાતી નથી અને ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોના આધારે કાર્યવાહીનું કારણ એકત્રિત કરવું પડશે. ફક્ત એટલા માટે કે કોર્ટનો અભિપ્રાય છે કે વાદી દાવામાં સફળ ન થઈ શકે તે ફરિયાદ નામંજૂર કરવા માટેનું કારણ બની શકે નહીં. શ્રી જોશીએ સોપાન સુખદેવ સાબલે અને અન્ય વિરુદ્ધ સહાયક ચેરિટી કમિશનર અને અન્ય, (૨૦૦૪) ૩ SCC ૧૩૭ માં નોંધાયેલ અને મયાર (HK) લિમિટેડ અને અન્ય વિરુદ્ધ સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણય પર પણ આધાર રાખ્યો છે. માલિકો અને પક્ષકારો, વેસલ એમવી

ફોર્ચ્યુન એક્સપ્રેસ અને અન્યોએ, AIR ૨૦૦૬ SC ૧૮૨૮ નો અહેવાલ આપ્યો અને રજૂઆત કરી કે સમગ્ર ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોને ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ ની કલમ (d) લાગુ પડે છે કે કેમ તે શોધવા માટે જોવું જોઈએ. તેમના મતે, ટ્રાયલ કોર્ટ યોગ્ય રીતે પ્રતિવાદી બેંકની અરજીને નકારી કાઢવાનો આદેશ પસાર કર્યો છે, અને CPC ની કલમ ૧૧૫ હેઠળ મર્યાદિત અધિકારક્ષેત્ર ધરાવતી આ કોર્ટ હિન્દુસ્તાન પેટ્રોલિયમ કોર્પોરેશન લિમિટેડ વિરુદ્ધ દિલબહાર સિંહના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને તેમાં દખલ કરી શકશે નહીં, જે ૨૦૧૪ (૯) SCC ૭૮ માં અહેવાલિત છે.

પ. અરજદાર – પ્રતિવાદી દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ દાખલ કરાયેલ CPC ના ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૦ અને ૧૧ હેઠળ સંયુક્ત અરજીની જાળવણી અંગે વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી મિહિર જોશી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા પ્રારંભિક વાંધાના જવાબમાં, વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી મિહિર ઠાકોરે રજૂઆત કરી છે કે અરજદારોએ નિયમ ૧૦ હેઠળ ફરિયાદ પરત કરવા અને નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદ નકારવા માટે વૈકલ્પિક પ્રાર્થનાઓ કરી હતી, તેમ છતાં જો કોર્ટનો અભિપ્રાય હોય કે વૈકલ્પિક પ્રાર્થનાઓ સાથે આવી સંયુક્ત અરજી જાળવી શકાય તેવી નથી, તો તેઓ નિયમ ૧૦ હેઠળ ફરિયાદ પરત કરવા માટે દબાણ કરશે નહીં અને હાલની સુધારણા અરજી CPC ના ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ હેઠળ અરજદાર દ્વારા દાખલ કરાયેલ અરજીને નકારી કાઢવાના આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવી હોવાનું માનવામાં આવશે.

૬. એ એક સામાન્ય કાયદો છે કે જે કોર્ટમાં દાવો દાખલ થવો જોઈતો હતો તે કોર્ટમાં રજૂ કરવામાં આવતા દાવાના કોઈપણ તબક્કે ફરિયાદ પરત કરી શકાય છે, જો કોર્ટને લાગે કે કોર્ટ પાસે દાવો ચલાવવા માટે પ્રાદેશિક અથવા નાણાકીય અધિકારક્ષેત્ર નથી. નિયમ ૧૦ માં ફરિયાદ પરત કરવા માટે કોઈ શરતો અથવા સંજોગોનો ઉલ્લેખ નથી, જેમ કે ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદને નકારવા માટે ઉલ્લેખિત છે. જોકે ખાસ ઉલ્લેખિત નથી, નિયમ ૧૧ કોર્ટ પર ફરિયાદને નકારવાની ફરજ પાડે છે, જો કેસ તેમાં ઉલ્લેખિત કોઈપણ કલમ હેઠળ આવે છે. જો બંને જોગવાઈઓનો નજીકથી અભ્યાસ કરવામાં આવે, તો તે સ્પષ્ટ થાય છે કે બંને દાવામાં પ્રતિવાદી માટે ઉપલબ્ધ સ્વતંત્ર જોગવાઈઓ છે. જ્યાં ફરિયાદ કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતી નથી, ત્યાં નિયમ ૧૧ ના કલમ (એ) હેઠળ તેને નકારી કાઢવામાં આવી શકે છે અને નિયમ ૧૦ હેઠળ તેને પરત કરી શકાતી નથી. તેવી જ રીતે, જ્યાં દાવો કરાયેલ રાહતનું યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું નથી અથવા જો યોગ્ય મૂલ્યાંકન કરવામાં આવ્યું હોય, પરંતુ ફરિયાદ કાગળ પર અપૂરતી સ્ટેમ્પ લગાવેલી હોય, અને કોર્ટ દ્વારા મૂલ્યાંકન સુધારવા અથવા કોર્ટ દ્વારા નિર્ધારિત સમયમર્યાદામાં જરૂરી સ્ટેમ્પ પેપર સબમિટ કરવા માટે કહેવામાં આવે ત્યારે વાદી આમ કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તો ફરિયાદ નિયમ ૧૧ ના કલમ (બી) અથવા કલમ (સી), જેમ બંને તેમ, હેઠળ નકારી કાઢવામાં આવી શકે છે અને નિયમ ૧૦ હેઠળ પરત કરી શકાતી નથી. તેવી જ રીતે, જ્યાં દાવો કોઈપણ કાયદા હેઠળ પ્રતિબંધિત હોવાનું જણાય છે, તો

ફરિયાદ નિયમ ૧૧ ના કલમ (ડી) હેઠળ પણ નકારી કાઢવામાં આવી શકે છે અને નિયમ ૧૦ હેઠળ પરત કરી શકાતી નથી. આમ, કોર્ટ પર ફરજ મૂકવામાં આવે છે કે જ્યારે ફરિયાદ નિયમ ૧૧ ના કલમોમાં પૂરી પાડવામાં આવેલી કોઈપણ ખામીઓથી પ્રભાવિત થાય ત્યારે પણ તેને નકારી કાઢે. પ્રતિવાદીના હસ્તક્ષેપ વિના. જ્યારે દાવાને નિયમ ૧૦ હેઠળ ત્યારે જ પરત કરી શકાય છે જ્યારે કોર્ટ દાવાના કોઈપણ તબક્કે એવા નિષ્કર્ષ પર આવે કે દાવાને કેસ ચલાવવા માટે અધિકારક્ષેત્ર ધરાવતી કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યો ન હતો, અને સંજોગોમાં, તેને તે કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવા માટે પરત કરવી પડશે જેમાં દાવો દાખલ થવો જોઈતો હતો. આમ, ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૦ અને ૧૧ માં સમાવિષ્ટ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓના સાદા વાંચન પર, તે સ્પષ્ટપણે ઉભરી આવે છે કે તેઓ એકબીજા માટે પરસ્પર વિશિષ્ટ છે, અને રાહતો માટે વૈકલ્પિક રીતે વિનંતી કરી શકાતી નથી, નિયમ ૧૦ હેઠળ અથવા નિયમ ૧૧ હેઠળ જેમ કે અરજદાર – પ્રતિવાદી દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ તાત્કાલિક કેસમાં વિનંતી કરવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. તેથી, કોર્ટનો અભિપ્રાય છે કે નિયમ ૧૦ અને ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ હેઠળ આવી સંયુક્ત અરજી જાળવી શકાય નહીં. કોઈ પણ સંજોગોમાં, શ્રી ઠાકોરની રજૂઆતને ધ્યાનમાં લેતા, હાલની સુધારણા અરજીને CPC ના ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદને નકારી કાઢવાની અરજીને નકારી કાઢતા ટ્રાયલ કોર્ટે આપેલા આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવી હોવાનું માનવામાં આવે છે.

૭. એ કહેવાની જરૂર નથી કે કલમ (a) હેઠળ કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર ન કરવાના આધારે અને કલમ (d) માં ધ્યાનમાં લીધા મુજબ કાયદા દ્વારા દાવા પર પ્રતિબંધ મૂકવાના આધારે ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદને નકારવા અંગેનો કાયદો સારી રીતે સ્થાયી થયો છે. સોપાન સુખદેવ સાબલે અને અન્યો વિરુદ્ધ સહાયક ચેરિટી કમિશનર અને અન્યો (સુપ્રા) ના કિસ્સામાં સુપ્રીમ કોર્ટે કાનૂની ક્ષેત્રમાં ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ના સ્પેક્ટ્રમને મૂકતી વખતે વિવિધ ચુકાદાઓમાં અગાઉના સ્થાનનો પુનરોચ્ચાર કર્યો છે જે નીચે મુજબ પુનઃઉત્પાદિત કરી શકાય છે:—

"૧૦. સલીમ ભાઈ અને ઓર્સ. વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને ઓર્સ. કેસમાં, કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ના સંદર્ભમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે અરજીનો નિર્ણય લેવા માટે જે સંબંધિત હકીકતો તપાસવાની જરૂર છે તે ફરિયાદમાંના દાવાઓ છે. ટ્રાયલ કોર્ટ ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલા અથવા ટ્રાયલના સમાપન પહેલાં કોઈપણ સમયે પ્રતિવાદીને સમન્સ જારી કર્યા પછી દાવોના કોઈપણ તબક્કે સત્તાનો ઉપયોગ કરી શકે છે. કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ ની કલમો (a) અને (d) હેઠળ અરજીનો નિર્ણય લેવાના હેતુઓ માટે, ફરિયાદમાંના દાવાઓ સાર્થક છે; લેખિત નિવેદનમાં પ્રતિવાદી દ્વારા લેવામાં આવેલી દલીલો તે તબક્કે સંપૂર્ણપણે અપ્રસ્તુત રહેશે.

૧૧. આઈટીસી લિમિટેડ વિરુદ્ધ ડેટ રિકવરી એપેલેટ ટ્રિબ્યુનલ અને અન્ય

કેસોમાં, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ દાખલ કરાયેલી અરજીનો ઉકેલ લાવતી વખતે નક્કી કરવાનો મૂળભૂત પ્રશ્ન એ છે કે શું ફરિયાદમાં કાર્યવાહીનું વાસ્તવિક કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧માંથી બહાર નીકળવાના હેતુથી કંઈક સંપૂર્ણપણે ભ્રામક કહેવામાં આવ્યું છે.

૧૨. ટ્રાયલ કોર્ટે યાદ રાખવું જોઈએ કે જો ફરિયાદના અર્થપૂર્ણ અને ઔપચારિક વાંચન પર તે સ્પષ્ટપણે હેરાન કરનારું અને દાવો કરવાનો સ્પષ્ટ અધિકાર જાહેર ન કરવાના અર્થમાં યોગ્ય નથી, તો તેણે કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ સત્તાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ અને ખાતરી કરવી જોઈએ કે તેમાં ઉલ્લેખિત આધાર પૂર્ણ થાય છે. જો હોશિયારીથી ડ્રાફ્ટિંગે કાર્યવાહીના કારણનો ભ્રમ ઉભો કર્યો હોય, તો કોડના ઓર્ડર X હેઠળ પક્ષની તપાસ કરીને તેને પ્રથમ સુનાવણીમાં જ દબાવી દેવો જોઈએ.

૧૩. એ સામાન્ય કાયદો છે કે કોઈ ચોક્કસ દલીલ ધ્યાનમાં લેવાની નથી, અને આખી ફરિયાદ વાંચવી પડે છે. જેમ કે આ કોર્ટે રૂપ લાલ સાથી વિરુદ્ધ નછતર સિંહ ગિલ (૧૯૮૨ (૩) એસસીસી ૪૮૭) માં અવલોકન કર્યું હતું, ફરિયાદનો માત્ર એક ભાગ જ નકારી શકાય નહીં અને જો કાર્યવાહીનું કોઈ કારણ જાહેર ન કરવામાં આવે, તો સમગ્ર ફરિયાદને નકારી કાઢવી જોઈએ.

૧૪. રાપ્ટાકોસ બ્રેટ એન્ડ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ ગણેશ પ્રોપર્ટી (૧૯૯૮ (૭)

એસસીસી ૧૮૪) માં એવું જોવા મળ્યું હતું કે સમગ્ર ફરિયાદમાંના દાવાઓ એ જોવા માટે જરૂરી છે કે શું ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ ની કલમ (ડી) લાગુ પડે છે કે નહીં.

૧૫. ફરિયાદમાં વિવિધ ફકરાઓમાંથી ભાષાનું કોઈ પણ પ્રકારનું વિભાજન, વિરોધન, વિભાજન અને ઉલટાવી શકાય નહીં. જો આવો માર્ગ અપનાવવામાં આવે તો તે અર્થઘટનના મુખ્ય સિદ્ધાંતની વિરુદ્ધ જશે, જે મુજબ દલીલનો સાચો અર્થ નક્કી કરવા માટે તેને સંપૂર્ણ રીતે વાંચવો પડે છે. કોઈ વાક્ય અથવા ફકરો કાઢીને તેને સંદર્ભમાંથી અલગથી વાંચવાની મંજૂરી નથી. જો કે તે સાર છે અને ફક્ત તે સ્વરૂપ જ નહીં જેને જોવાનું હોય છે, દલીલનો અર્થ ઉમેરા કે બાદબાકી અથવા શબ્દો અથવા તેના સ્પષ્ટ વ્યાકરણના અર્થમાં ફેરફાર વિના, જેમ છે તેમ અર્થઘટન કરવો જોઈએ. સંબંધિત પક્ષનો હેતુ મુખ્યત્વે તેની દલીલોના મુદત અને શરતોમાંથી એકત્રિત કરવાનો છે જે સમગ્ર રીતે લેવામાં આવે છે. તે જ સમયે એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે વાળ કાપવાની તકનીકી બાબતો પર ન્યાયને હરાવવા માટે કોઈ વિદ્યાત્મક અભિગમ અપનાવવો જોઈએ નહીં.

૮. માયાર (એચકે) લિમિટેડ અને અન્ય વિરુદ્ધ માલિકો અને પક્ષકારોમાં, વેસલ એમવી ફોર્ચ્યુન એક્સપ્રેસ અને અન્ય (સુપ્રા) એ સમાન મુદ્દાનો સામનો કર્યો અને ફકરા ૧૧ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યો:—

"૧૧. ઉપરોક્ત પરથી, એ સ્પષ્ટ થાય છે કે પ્રતિવાદી દ્વારા તેમના લેખિત

નિવેદનમાં અથવા ફરિયાદ રદ કરવા માટેની અરજીમાં કરાયેલા આરોપોના આધારે ફરિયાદ રદ કરી શકાતી નથી. કોર્ટે સમગ્ર ફરિયાદને સંપૂર્ણ રીતે વાંચવી પડશે જેથી તે શોધી શકે કે તેમાં કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર થયું છે કે નહીં અને જો તે થાય છે, તો પછી કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને કોર્ટ દ્વારા ફરિયાદ રદ કરી શકાતી નથી. મૂળભૂત રીતે, ફરિયાદ કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં, તે હકીકતનો પ્રશ્ન છે જે ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોના આધારે એકત્રિત કરવામાં આવે છે અને તે નિવેદનોને સાચા માને છે. કાર્યવાહીનું કારણ એ હકીકતોનો સમૂહ છે જે રાહત મેળવવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી છે અને ઉપરોક્ત હેતુ માટે, ભૌતિક હકીકતો જણાવવી જરૂરી છે પરંતુ પુરાવા નહીં, સિવાય કે અમુક કિસ્સાઓમાં જ્યાં દલીલો ખોટી રજૂઆત, છેતરપિંડી, ઇરાદાપૂર્વક ડિફોલ્ટ, અયોગ્ય પ્રભાવ અથવા સમાન પ્રકૃતિના હોય. જ્યાં સુધી ફરિયાદ કાર્યવાહીના કેટલાક કારણ જાહેર કરે છે જેના માટે કોર્ટ દ્વારા નિર્ણય લેવાની જરૂર છે, ફક્ત તે હકીકત કે ન્યાયાધીશના મતે, વાદી સફળ ન થઈ શકે તે ફરિયાદને નકારવાનું કારણ હોઈ શકે નહીં. હાલના કેસમાં, ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનો, જેમ કે અમારા દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું છે, તે કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે અને તેથી, હાઈકોર્ટે યોગ્ય રીતે કહ્યું છે કે કોડના ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળની સત્તાઓનો ઉપયોગ વાદી અપીલકર્તાઓ દ્વારા દાખલ કરાયેલા દાવાને

નકારવા માટે કરી શકાતો નથી.

૯. પોપટ અને કોટેચા પ્રોપર્ટી વિરુદ્ધ સ્ટેટ બેંક ઓફ ઈન્ડિયા સ્ટાફ એસોસિએશનના બીજા એક કેસમાં, જે ૨૦૦૫ (૭) SCC ૫૧૦ માં નોંધાયું હતું, સુપ્રીમ કોર્ટે સોપાન સુખદેવ સાબલે અને અન્યો વિરુદ્ધ સહાયક ચેરિટી કમિશનર અને અન્યો (સુપ્રા) માં નિર્ધારિત સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને, ફરરા ૨૩ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું:— "૨૩. ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ માં પ્રતિવાદીને દાવાની જાળવણીને પડકારવા માટે ઉપલબ્ધ કરાવવામાં આવેલ સ્વતંત્ર ઉપાય આપવામાં આવ્યો છે, ભલે તે યોગ્યતા પર તેને લડવાનો અધિકાર હોય. કાયદો દેખીતી રીતે એવા કોઈપણ તબક્કાનો વિચાર કરતો નથી જ્યારે વાંધો ઉઠાવી શકાય છે, અને લેખિત નિવેદન દાખલ કરવા વિશે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં પણ કહેતો નથી. તેના બદલે, "કરશે" શબ્દનો ઉપયોગ સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે તે કોર્ટ પર ફરજ બજાવે છે કે જ્યારે તે નિયમ ૧૧ ના ચાર કલમોમાં પૂરી પાડવામાં આવેલી કોઈપણ નબળાઈઓથી પ્રભાવિત થાય છે ત્યારે ફરિયાદને નકારી કાઢવાની તેની જવાબદારી નિભાવે, ભલે તે પ્રતિવાદીના હસ્તક્ષેપ વિના પણ હોય. ..."

૧૦. ઉપરોક્ત કાનૂની સ્થિતિના પ્રકાશમાં, ચાલો આપણે ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોની તપાસ કરીએ જેથી જાણી શકાય કે ફરિયાદ કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરે છે કે નહીં, અને શું ઓર્ડર VI ના નિયમ ૧૧ ના

અનુક્રમે કલમ (a) અને કલમ (d) માં ધ્યાનમાં લીધા મુજબ કોઈ કાયદા હેઠળ દાવો પ્રતિબંધિત છે કે નહીં. આ તબક્કે, એ ઉલ્લેખ કરવો પણ યોગ્ય રહેશે કે ઓર્ડર VI નિયમ ૨ માં જરૂરી છે કે દરેક દલીલમાં સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપમાં અને ભૌતિક તથ્યોનું નિવેદન હોવું જોઈએ જેના પર દલીલ કરનાર પક્ષ તેના દાવા અથવા બચાવ માટે આધાર રાખે છે, પરંતુ તે પુરાવા નહીં જેના દ્વારા તેમને સાબિત કરવાના છે. આમ, જોકે દલીલોમાં ભૌતિક તથ્યોના સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપમાં નિવેદન હોવું જોઈએ, તેમાં પુરાવા શામેલ હોવા જરૂરી નથી જેના દ્વારા તેમને સાબિત કરવાના છે. આ તબક્કે, એ ઉલ્લેખ કરવો પણ સુસંગત રહેશે કે ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧ માં જણાવવામાં આવ્યું છે કે ફરિયાદમાં કઈ વિગતો સમાવિષ્ટ હોવી જોઈએ, અને ઉપરોક્ત નિયમના કલમ (e) મુજબ, ફરિયાદમાં કાર્યવાહીનું કારણ અને તે ક્યારે ઉદ્ભવ્યું તે હકીકતો હોવા જોઈએ. તેના કલમ (f) મુજબ, ફરિયાદમાં એવી હકીકતો પણ હોવી જોઈએ જે દર્શાવે છે કે કોર્ટ પાસે અધિકારક્ષેત્ર છે. "ભૌતિક હકીકતો" અને "વિશેષતાઓ" વચ્ચેનો તફાવત સુપ્રીમ કોર્ટે સોપાન સુખદેવ સાબલે અને અન્ય વિરુદ્ધ સહાયક ચેરિટી કમિશનર અને અન્ય (સુપ્રા) ના કિસ્સામાં સંક્ષિપ્તમાં વર્ણવ્યો છે. તેનો ફકરો ૨૦ નીચે મુજબ વાંચે છે:-

"૨૦. 'ભૌતિક તથ્યો' અને 'વિશેષતાઓ' વચ્ચે તફાવત છે. 'ભૌતિક તથ્યો' શબ્દો દર્શાવે છે કે ક્રિયાના સંપૂર્ણ કારણને ઘડવા માટે જરૂરી હકીકતો જણાવવી આવશ્યક છે. એક જ ભૌતિક તથ્યને અવગણવાથી ક્રિયાના અપૂર્ણ કારણ તરફ દોરી જાય છે અને નિવેદન અથવા ફરિયાદ ખરાબ

બની જાય છે. 'ભૌતિક તથ્યો' અને 'વિશિષ્ટતાઓ' વચ્ચે જે તફાવત બનાવવામાં આવ્યો છે તે સ્કોટ, એલજે દ્વારા બ્રુસ વિ. ઓધમ્સ પ્રેસ લિમિટેડ (૧૯૩૬) ૧ કેબી ૬૯૭ માં નીચેના ફકરામાંથી લાવવામાં આવ્યો હતો:

નિયમ ૪ માં મુખ્ય જોગવાઈ એ છે કે દાવાના નિવેદનમાં ભૌતિક તથ્યો જણાવવા જોઈએ. "સામગ્રી" શબ્દનો અર્થ કાર્યવાહીના સંપૂર્ણ કારણને ઘડવાના હેતુ માટે જરૂરી છે; અને જો કોઈ એક "સામગ્રી" નિવેદન છોડી દેવામાં આવે, તો દાવાનું નિવેદન ખરાબ છે; જૂના શબ્દસમૂહશાસ્ત્રમાં તે "અસ્પષ્ટ" છે, અને નવામાં RSC ઓર્ડર XXV, નિયમ ૪ (ફિલિપ્સ વિ. ફિલિપ્સ ((૧૮૭૮) ૪ QBD ૧૨૭ જુઓ)) હેઠળ "કાઢી નાખવામાં" આવવા માટે જવાબદાર છે; અથવા નિયમ ૭ હેઠળ "દાવાનું વધુ સારું અને સારું નિવેદન" આપવાનો આદેશ આપી શકાય છે. નિયમ ૬ હેઠળ "વિશેષતાઓ" નું કાર્ય તદ્દન અલગ છે. તેનો ઉપયોગ દાવાના નિવેદનમાં ભૌતિક ખાલી જગ્યાઓ ભરવા માટે થવો જોઈએ નહીં જે વિવિધ ભૌતિક હકીકતોના યોગ્ય નિવેદનો દ્વારા ભરવા જોઈએ જે એકસાથે વાદીના કાર્યવાહીના કારણનું નિર્માણ કરે છે. વિગતોનો ઉપયોગ પ્રતિવાદીને ન્યાયી અને ન્યાયમાં લાદવામાં આવેલી દલીલની વધુ અને તદ્દન અલગ જરૂરિયાતને પૂર્ણ કરવા માટે છે. તેમનું કાર્ય વાદીના કાર્યવાહીના કારણનું ચિત્ર પૂરતું વિગતવાર ભરવાનું છે જેથી પ્રતિવાદીને ક્યા કેસને મળવાનો હતો તે અંગે સાવચેતી રાખવા અને તેને ટ્રાયલ માટે તૈયાર કરવા સક્ષમ બનાવવા માટે

પૂરતી માહિતી આપવામાં આવે. બ્રુસ કેસમાં (સુપ્રા) સ્કોટ, એલજેના વક્તવ્યને આ અદાલત દ્વારા સામંત એન. બાલકૃષ્ણ વિ. જયોર્જ ફર્નાન્ડીઝ (૧૯૬૯ (૩) એસસીસી ૨૩૮) માં મંજૂરી સાથે ટાંકવામાં આવ્યું છે, અને "ભૌતિક તથ્યો" અને "વિશેષતાઓ" વચ્ચેનો તફાવત નીચેના શબ્દોમાં બહાર લાવવામાં આવ્યો છે:

'મટીરિયલ' શબ્દ દર્શાવે છે કે કાર્યવાહીનું સંપૂર્ણ કારણ ઘડવા માટે જરૂરી તથ્યો જણાવવા આવશ્યક છે. એક પણ ભૌતિક હકીકતને અવગણવાથી કાર્યવાહીનું અપૂર્ણ કારણ બને છે અને દાવાનું નિવેદન ખરાબ બને છે. વિગતોનું કાર્ય કાર્યવાહીના કારણનું સંપૂર્ણ ચિત્ર રજૂ કરવાનું છે જેથી વિરુદ્ધ પક્ષને સમજાય કે તેણે કયા કેસનો સામનો કરવો પડશે. ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ માં પ્રતિવાદીને દાવાની જાળવણીને પડકારવા માટે ઉપલબ્ધ કરાવવામાં આવેલ સ્વતંત્ર ઉપાયની જોગવાઈ છે, પછી ભલે તે યોગ્યતાના આધારે તેનો વિરોધ કરવાનો અધિકાર હોય. કાયદો દેખીતી રીતે કોઈપણ તબક્કે વાંધા ઉઠાવી શકાય તે અંગે વિચાર કરતો નથી, અને લેખિત નિવેદન દાખલ કરવા વિશે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં પણ કહેતો નથી. તેના બદલે, 'કરશે' શબ્દનો ઉપયોગ સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે તે કોર્ટ પર ફરજ બજાવે છે કે જ્યારે તે નિયમ ૧૧ ની ચાર કલમોમાં પૂરી પાડવામાં આવેલી કોઈપણ નબળાઈઓ દ્વારા અસરગ્રસ્ત થાય ત્યારે ફરિયાદને નકારી કાઢવામાં તેની જવાબદારીઓ નિભાવે, ભલે તે પ્રતિવાદીના હસ્તક્ષેપ વિના પણ હોય. કોઈ પણ સંજોગોમાં, નિયમ ૧૧ હેઠળ ફરિયાદનો અસ્વીકાર કરવાથી

વાદીઓને નિયમ ૧૩ મુજબ નવી ફરિયાદ રજૂ કરવાથી બાકાત રાખવામાં આવતી નથી.

૧૧. ઓર્ડર VI નિયમ ૨ અને ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧ માં સમાવિષ્ટ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે અરજીઓ એટલે કે તાત્કાલિક કેસમાં ફરિયાદમાં, કાર્યવાહીનું કારણ અને તે ક્યારે ઉદ્ભવ્યું તે અંગેના ભૌતિક તથ્યો જણાવવા જોઈએ, અને એક પણ વાસ્તવિક તથ્યને અવગણવાથી કાર્યવાહીનું અપૂર્ણ કારણ બને છે, અને ફરિયાદ ખરાબ બને છે. આવી નબળાઈ ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ ના કલમ (d) ને આકર્ષિત કરી શકે છે. ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ માં વપરાયેલ "કરશે" શબ્દ પણ કોર્ટ પર ફરજ પાડે છે કે જ્યારે તે નિયમ ૧૧ માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ કલમોથી પ્રભાવિત થાય ત્યારે ફરિયાદને નકારી કાઢે.

૧૨. ઉપર જણાવ્યા મુજબ, પ્રતિવાદી – વાદી દ્વારા દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે જેમાં ૧૫ ઓક્ટોબર ૨૦૦૭ ના રોજ થયેલ માસ્ટર કરાર અને તેમાં કરવામાં આવેલા વ્યવહારો ગેરકાયદેસર અને શરૂઆતમાં જ રદબાતલ હોવાની ઘોષણા માટે તેમજ ૧૩.૮.૨૦૦૮ ના રોજ થયેલ મુદ્તી લોન કરાર પણ ગેરકાયદેસર અને રદબાતલ હોવાની ઘોષણા માટે, અને પ્રતિવાદીને ઉપરોક્ત માસ્ટર કરાર અને મુદ્તી લોન કરાર હેઠળ અને/અથવા તેને આગળ વધારવાથી કોઈપણ રીતે અટકાવવા માટે કાયમી મનાઈ હુકમ માટે, તેમજ

ઉપરોક્ત માસ્ટર કરાર અનુસાર વાદી દ્વારા પ્રતિવાદીને ચૂકવવામાં આવેલા રૂ. ૫૪,૬૮,૫૭,૪૬૮/- ની વસૂલાત માટે વિવિધ રાહતો માંગવામાં આવી છે. પ્રતિવાદી - વાદીએ અરજદાર - પ્રતિવાદી દ્વારા DRT-II, મુંબઈ સમક્ષ શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહી પર રોક લગાવવા અને ઉપરોક્ત માસ્ટર કરાર અને મુદ્તી લોન કરાર અનુસાર DRT અથવા અન્ય કોઈપણ કોર્ટમાં વાદી સામે નવી કાર્યવાહી શરૂ કરવાથી પ્રતિવાદીને રોકવા માટે કામચલાઉ મનાઈ હુકમની પણ માંગ કરી છે.

૧૩. હવે, જો વાદીની દલીલનો સાર કોઈપણ ઉમેરા કે બાદબાકી વિના તપાસવામાં આવે, તો તે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે વાદી દ્વારા દાવો કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ અને દુરુપયોગ કરવાના બદનક્ષીભર્યા ઇરાદાથી દાખલ કરવામાં આવ્યો છે, જેમ કે અહીં ચર્ચા કરવામાં આવશે, ફરિયાદ કાર્યવાહીનું કારણ બનાવતી ભૌતિક હકીકતો અને તે ક્યારે ઉદ્ભવી તે અંગેની ભૌતિક હકીકતો પણ જાહેર કરતી નથી, જેમ કે ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧(e) માં વિચારવામાં આવ્યું છે. સોપાન સુખદેવ સાબલે અને અન્ય વિરુદ્ધ સહાયક ચેરિટી કમિશનર અને અન્ય (સુપ્રા) ના કિસ્સામાં સુપ્રીમ કોર્ટે ઠરાવ્યું છે તેમ, કાર્યવાહીનું સંપૂર્ણ કારણ ઘડવા માટે જરૂરી હકીકતો ફરિયાદમાં જણાવવી આવશ્યક છે અને એક પણ વાસ્તવિક હકીકતને બાદ કરવાથી કાર્યવાહીનું અપૂર્ણ કારણ બનશે. જ્યારે ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧ માં ફરિયાદમાં ઉલ્લેખિત વિગતો, ખાસ કરીને કાર્યવાહીનું કારણ બનાવતી હકીકતો અને તે ક્યારે ઉદ્ભવી

તે અંગેની વિગતો જણાવવાની જરૂર હોય, ત્યારે ફરિયાદમાં આવી વિગતોનો ઉલ્લેખ કરવાની અવગણના ફરિયાદને ખામીયુક્ત બનાવશે જે નિષ્કર્ષ તરફ દોરી જશે કે તેણે કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કર્યું નથી.

૧૪. જ્યારે કોર્ટ દ્વારા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા નિવેદનોમાંથી એ નિર્દેશ કરવા માટે ચોક્કસ પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો કે કાર્યવાહીનું કારણ કેવી રીતે અને ક્યારે ઉદભવ્યું હોવાનું જણાવવામાં આવ્યું હતું, ત્યારે વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી જોશી તે નિર્દેશ કરવાની સ્થિતિમાં ન હતા. ફરિયાદના ખાલી વાંચન પરથી એવું પણ લાગે છે કે ફરિયાદના ફકરાને "પક્ષકારો, પ્રારંભિક પૃષ્ઠભૂમિ, હકીકતો, વચગાળાની રાહતો માટેના કારણો, મર્યાદા, અધિકારક્ષેત્ર, મૂલ્યાંકન, અન્ય કોઈ દાવો, પ્રાર્થનાઓ" વગેરે જેવા શીર્ષકો સાથે અલગથી ક્રમાંકિત કરવામાં આવ્યા હોવા છતાં, એવો કોઈ ફકરો નથી જેમાં ખાસ જણાવવામાં આવ્યું હોય કે કયા તથ્યો કાર્યવાહીનું કારણ બને છે અને હકીકતમાં, દાવો દાખલ કરવા માટે આવા કારણ ક્યારે ઉદભવ્યા હતા. પ્રતિવાદી – વાદીએ વર્ષ ૨૦૦૭ માં માસ્ટર કરારના અમલ અને વર્ષ ૨૦૦૮ માં મુદ્તી લોન કરારના અમલ અંગે અન્ય બાબતોની સાથે, આવા કરારો ક્યારે ગેરકાયદેસર અથવા રદબાતલ બન્યા તે અંગે મૌન રહ્યા છે, જેના કારણે વાદીને દાવો દાખલ કરવાની જરૂર પડી. દાવોમાં દાવો કરાયેલી રાહતો મેળવવા માટેની કાર્યવાહીનું કારણ કેવી રીતે અને ક્યારે ઉભું થયું તે અંગે પ્રતિવાદી વાદી પણ સંપૂર્ણપણે મૌન રહ્યા છે. કાર્યવાહીના કારણ અંગે મહત્વપૂર્ણ તથ્યો જણાવવામાં

આવી ભૂલ એક મહત્વપૂર્ણ ભૂલ છે, જે ફરિયાદને ખરાબ બનાવે છે.

૧૫. પ્રતિવાદી વાદીએ અન્ય બાબતોની સાથે એવો પણ આરોપ લગાવ્યો છે કે વાદીને ખ્યાલ નહોતો કે પ્રતિવાદીએ ખોટી રજૂઆતોના આધારે તેની વિશ્વાસપાત્ર ફરજનો ભંગ કરીને, માસ્ટર કરાર હેઠળ વ્યવહારો કરવા માટે વાદીને છેતરપિંડીથી પ્રેરિત કર્યા હતા, જેના પરિણામે વાદીને નુકસાન થયું હતું અને પ્રતિવાદીઓને નફો થયો હતો. એ નોંધવું યોગ્ય છે કે, ફરિયાદમાં જણાવ્યા મુજબ, વાદી બોક્સાઈટ અને બેન્ટોનાઈટનો નિકાસકાર હતો અને વિદેશી ચલણના વિનિમય દરમાં વધઘટથી ઉદ્ભવતા જોખમોનો સતત સામનો કરતો હતો, અને તેથી, તેણે પ્રતિવાદી બેંક સાથે માસ્ટર કરાર કર્યો હતો. તેથી, વાદી કંપનીના મોઢે એવું કહેવાનું નહોતું કે પ્રતિવાદી બેંક દ્વારા પ્રતિવાદી – વાદીને આવા કરાર અથવા પ્રશ્નમાં આવા કરાર હેઠળ વ્યવહારો કરવા માટે છેતરપિંડીથી પ્રેરિત કરવામાં આવ્યા હતા. વાદીએ ફરિયાદમાં એમ પણ જણાવ્યું છે કે પ્રતિવાદી બેંક સાથે થયેલા વ્યવહારોમાંથી વાદીએ રૂ. ૫૫,૫૨,૫૦૦/- મેળવ્યા હતા. અલબત્ત, એવું પણ કહેવામાં આવ્યું છે કે વાદી તેનાથી મેળવેલી રકમ પરત કરવા તૈયાર હતો. જોકે, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, રૂ. ૫૪,૬૮,૫૭,૪૬૮/- ની રકમની વસૂલાતનો દાવો કરવામાં આવ્યો છે, જેમાં વાદી દ્વારા પ્રતિવાદીને આ રકમ ક્યારે અને કેવી રીતે ચૂકવવામાં આવી હતી અને પ્રતિવાદી દ્વારા તે ક્યારે ચૂકવવાપાત્ર બન્યા તેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી. એવું કહી શકાય નહીં કે દાવામાં દાવો કરાયેલ રાહતો મેળવવા માટે મર્યાદાનો

સમયગાળો ક્યારે શરૂ થયો હતો તે નક્કી કરવા માટે, આવા તથ્યો કાર્યવાહીનું કારણ દર્શાવવા માટે મહત્વપૂર્ણ તથ્યો હશે. માસ્ટર કરાર અને તેના હેઠળ કરવામાં આવેલા વ્યવહારો અંગેની ઘોષણાઓ મેળવવા માટે, તે વિશેની જાણકારીની તારીખ છેતરપિંડી હોવાનું જાણવા મળ્યું છે, તે ફરિયાદમાં જણાવવાની આવશ્યક હકીકત હશે, જે તાત્કાલિક કેસમાં પણ સંપૂર્ણપણે ગેરહાજર છે. છેતરપિંડી અને ખોટી રજૂઆતની વિગતો જણાવ્યા વિના ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા છેતરપિંડીના આરોપથી કાર્યવાહીનું કારણ બનશે નહીં. ઉપર જણાવેલ સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ મુજબ, કાર્યવાહીનું કારણ એ હકીકતોનો સમૂહ છે જે રાહતો મેળવવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી છે અને આ હેતુ માટે, ખોટી રજૂઆત, છેતરપિંડી, અયોગ્ય પ્રભાવ સંબંધિત ભૌતિક હકીકતો ફરિયાદમાં જ જણાવવી જરૂરી છે.

૧૬. તેનાથી વિપરીત, એવું લાગે છે કે પ્રતિવાદી દ્વારા ખંભાળિયાની કોર્ટમાં DRT-II, મુંબઈમાં પ્રતિવાદી બેંક દ્વારા શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહીને નિષ્ફળ બનાવવા માટે વિવિધ રાહતો મેળવવા માટે દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે પણ, DRT-II, મુંબઈ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશો સામે બોમ્બે હાઈકોર્ટમાંથી ઇચ્છિત રાહતો મેળવવામાં નિષ્ફળ ગયા પછી. ફરિયાદના ફકરા નં. ૨૯ થી ૩૪ થી સ્પષ્ટપણે ઉભરી આવે છે કે પ્રતિવાદી બેંકે તેના બાકી લેણાંની વસૂલાત માટે ૨૦૧૧ ની મૂળ અરજી નં. ૨૯, ૩૦ અને ૩૧ DRT-II, મુંબઈ સમક્ષ દાખલ કરી હતી અને ઉપરોક્ત મૂળ અરજીઓમાં વચગાળાની

અરજીઓ પણ દાખલ કરી હતી, જેને ઉપરોક્ત ટ્રિબ્યુનલે નિર્દેશ આપ્યો હતો કે મૂળ અરજીઓની વધુ સુનાવણી કાયદા અનુસાર આગળ વધશે અને જો વસૂલાત પ્રમાણપત્ર જારી કરવામાં આવે તો, BIFR ની પરવાનગી વિના લાગુ કરવામાં આવશે નહીં, કારણ કે વાદીએ SICA હેઠળ BIFR સમક્ષ કાર્યવાહી દાખલ કરી હતી. વાદીના ઉપરોક્ત કેસમાં BIFR એ અરજદાર બેંકને તેમના લેણાંના સ્ફટિકીકરણ માટે સક્ષમ કોર્ટનો સંપર્ક કરવાની અને જ્યારે પણ તેમના લેણાં સ્ફટિકીકરણ થાય ત્યારે બોર્ડનો સંપર્ક કરવાની પરવાનગી આપતો આદેશ પસાર કર્યો હતો. ઉપરોક્ત DRT દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશોને વાદી દ્વારા બોમ્બે હાઈકોર્ટમાં રિટ અરજી દાખલ કરીને પડકારવામાં આવ્યા હતા, જેને ૨૬.૧૧.૨૦૧૨ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ ૨૪.૧૨.૨૦૧૨ ના રોજ ખંભાળિયા ખાતેની કોર્ટમાં દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો જેમાં વિવિધ રાહતો માંગવામાં આવી હતી, જેમાં પ્રતિવાદી બેંક દ્વારા DRTII, મુંબઈ સમક્ષ OA Nos. ૨૯ of ૨૦૧૧, ૩૦ of ૨૦૧૧ અને ૩૧ of ૨૦૧૧ માં શરૂ કરાયેલ કાર્યવાહી પર મનાઈ ે મૂકવાનો મનાઈ હુકમનો સમાવેશ થાય છે. આ સમયે, એ નોંધનીય છે કે DRT કાયદા હેઠળ રચાયેલ ટ્રિબ્યુનલ પાસે DRT કાયદાની કલમ ૧૭ હેઠળ વિચારણા મુજબ આવી બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓના દેવાની વસૂલાત માટે બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓની અરજીઓનો વિચાર કરવા અને નિર્ણય લેવાનો અધિકારક્ષેત્ર, સત્તાઓ અને સત્તા છે, અને સુપ્રીમ કોર્ટ અને ઉચ્ચ ન્યાયલય સિવાયની તમામ

અદાલતો અને સત્તાધિકારીઓનો અધિકારક્ષેત્ર, ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ અને ૨૨૭ હેઠળ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતી, સંબંધિત પ્રતિબંધિત છે. ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૧૮ મુજબ, કલમ ૧૭ માં ઉલ્લેખિત બાબતોમાં. DRT કાયદાની કલમ ૧૭ અને ૧૮ માં સમાવિષ્ટ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, DRT દ્વારા નક્કી કરવા માટે જરૂરી બાબતોના સંબંધમાં સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ દાવો પ્રતિબંધિત છે.

૧૭. જોકે, વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી જોશી દ્વારા નાહર ઈન્ડસ્ટ્રિયલ એન્ટરપ્રાઇઝ લિમિટેડ વિરુદ્ધ હોંગકોંગ અને શાંઘાઈ બેંકિંગ કોર્પોરેશનના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટના નિર્ણયના આધારે રજૂ કરવાની માંગ કરવામાં આવી છે, જે (૨૦૦૯) ૮ એસસીસી ૬૪૬ માં જણાવાયું છે કે ડી.આર.ટી. એક્ટની કલમ ૧૭ અને ૧૮ હેઠળ સિવિલ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રને સંપૂર્ણપણે પ્રતિબંધિત કહી શકાય નહીં, અને પ્રતિવાદી વાદી દ્વારા દાવામાં દાવો કરાયેલી રાહતો ડી.આર.ટી. દ્વારા મંજૂર કરી શકાતી નથી, ઉપરોક્ત રજૂઆતમાં કોઈ બળ નથી. સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલા સંબંધિત અવલોકનો નીચે મુજબ પુનઃઉત્પાદિત કરી શકાય છે:—

"૧૧૭. આ કાયદો, જોકે, ચોક્કસ હેતુ માટે ઘડવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ કાયદાની કલમ ૧૭ અને ૧૮ માં સ્પષ્ટપણે જોગવાઈ કરાયેલા અધિકારક્ષેત્રના બાકાતને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું માનવું મુશ્કેલ છે કે સિવિલ કોર્ટનું અધિકારક્ષેત્ર સંપૂર્ણપણે દૂર થઈ ગયું છે. નિર્વિવાદપણે

બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓએ ૧૦ લાખ રૂપિયાથી ઓછી રકમના તેમના દાવાને અમલમાં મૂકવા માટે સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ દીવાની દાવો ા દાખલ કરવો પડશે. ઉપરોક્ત રકમથી ઉપરની બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓના દાવાઓ માટે જ તેમણે ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલનો સંપર્ક કરવો પડશે. કાયદાની કલમ ૧૭ અને ૧૮ ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓએ કોઈપણ દલીલ વિના ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ તેમની દાવાની અરજીઓ દાખલ કરવી જરૂરી છે. તેનાથી વિપરીત સાચું નથી. દેવાદારો દાવાની અરજી દાખલ કરવામાં આવે ત્યારે જ મનાઈ ઓફ અથવા કાઉન્ટર દાવાઓ દાખલ કરી શકે છે અને અન્યથા નહીં. આપેલ પરિસ્થિતિમાં પણ બેંકો અને/અથવા નાણાકીય સંસ્થાઓ ટ્રિબ્યુનલને મનાઈ ઓફ અથવા કાઉન્ટર દાવાઓના દાવાઓ મેળવવા માટે યોગ્ય આદેશ પસાર કરવા માટે કહી શકે છે, સિવિલ કોર્ટ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવે છે. ટ્રિબ્યુનલ ઉચ્ચ-શક્તિ પ્રાપ્ત ટ્રિબ્યુનલ નથી. તે એક વ્યક્તિનું ટ્રિબ્યુનલ છે. કેટલાક ખાસ કાયદાઓ, ઉદાહરણ તરીકે આંધ્ર પ્રદેશ જમીન કબજો (પ્રતિબંધ) અધિનિયમ, ૧૯૮૨ થી વિપરીત, તેમાં એવી કોઈ જોગવાઈ નથી કે ટ્રિબ્યુનલને સિવિલ કોર્ટ માનવામાં આવશે.

૧૧૮. કાયદા હેઠળ પક્ષકારોની જવાબદારીઓ અને અધિકારો બનાવવામાં આવ્યા નથી. ફક્ત એક નવું ફોરમ બનાવવામાં આવ્યું છે. બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓ દેવાની ચુકવણી ન થાય ત્યાં સુધી ટ્રિબ્યુનલનો

સંપર્ક કરી શકતી નથી. આવી આકસ્મિક સ્થિતિમાં, નિર્વિવાદપણે દીવાની દાવો થઈ શકે છે. એવી શક્યતા છે કે દેવાદાર આગોતરા દાવાઓ દાખલ કરી શકે છે અને મનાઈ હુકમ મેળવી શકે છે, પરંતુ અમારા મતે, ફક્ત તે જ, કોડની કલમ ૮ હેઠળ સિવિલ કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રને સંપૂર્ણપણે બહાર કાઢવા માટેનું કારણ ગણી શકાય નહીં. તેની વ્યક્તિગત ફરિયાદોના નિવારણ માટે કોડની અન્ય જોગવાઈઓનો આશરો લેવો પડશે."

૧૮. આ કેસમાં, અરજદાર બેંકે BIFR દ્વારા મંજૂરી મુજબ તેમના લેણાંને રફ્ટિકીકરણ કરવા માટે DRT કાયદાની કલમ ૧૭ હેઠળ કાર્યવાહી શરૂ કરી દીધી છે, તેથી તે જ વિષયના સંદર્ભમાં રાહત મેળવવા માટે પ્રતિવાદી – વાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલ દાવો ઉપરોક્ત કાયદાની કલમ ૧૮ હેઠળ સંપૂર્ણપણે પ્રતિબંધિત રહેશે. એવું નકારી શકાય નહીં કે કલમ ૧૭ હેઠળ ટ્રિબ્યુનલ પાસે દેવાની વસૂલાત માટે બેંકો અને નાણાકીય સંસ્થાઓ તરફથી અરજીઓ પર વિચાર કરવા અને નિર્ણય લેવાની સત્તા અને અધિકારક્ષેત્ર છે, અને કલમ ૧૮ હેઠળ કલમ ૧૭ માં ઉલ્લેખિત બાબતોના સંબંધમાં અન્ય કોઈ કોર્ટ અથવા સત્તાધિકારી પાસે અધિકારક્ષેત્ર અથવા સત્તા નથી. જો બેંકે બેંકને બાકી દેવાની વસૂલાત માટે કલમ ૧૭ હેઠળ અરજીઓ દાખલ ન કરી હોત, અને જો પ્રતિવાદીએ અરજદાર બેંક સામે મનાઈ હુકમ મેળવવા માટે કાયમી દાવો દાખલ કર્યો હોત, તો વિજ્ઞાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી જોશીને નાહર ઈન્ડસ્ટ્રિયલ એન્ટરપ્રાઇઝ લિમિટેડ વિરુદ્ધ

હોંગકોંગ અને શાંઘાઈ બેંકિંગ કોર્પોરેશન (સુપ્રા) ના કેસમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આધાર રાખવાનું વાજબી ઠેરવવામાં આવ્યું હોત. જોકે, જ્યારે અરજદાર બેંકે DRT સમક્ષ કાર્યવાહી દાખલ કરી હોય, ત્યારે પ્રતિવાદી પાસેથી પ્રશ્નમાં રહેલા વ્યવહારોના સંદર્ભમાં મનાઈ ઓફ અથવા કાઉન્ટર-ક્લેમનો દાવો કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવતી હતી, જે DRT સમક્ષ કાર્યવાહીનો વિષય પણ હતો. પ્રતિવાદી DRT, મુંબઈ સમક્ષ પેન્ડિંગ કાર્યવાહી પર મનાઈ ને માંગવા માટેના દાવામાં વિનંતી કરી શક્યો ન હતો, જે ટ્રાયલ કોર્ટને ગોંણ ટ્રિબ્યુનલ ન હતી. વિદ્વાન સિનિયર એડવોકેટ શ્રી ઠાકોર દ્વારા યોગ્ય રીતે રજૂ કરાયેલા મુજબ, કોઈપણ વ્યક્તિને એવી કોર્ટમાં કોઈપણ કાર્યવાહી શરૂ કરવાથી અથવા ચલાવવાથી રોકવા માટે મનાઈ હુકમની રાહત, જેમાંથી મનાઈ હુકમ માંગવામાં આવ્યો છે તેને ગોંણ નથી, તે ચોક્કસ રાહત કાયદાની કલમ ૪૧ ની કલમ (b) હેઠળ પણ પ્રતિબંધિત થશે. અરજદાર બેંક દ્વારા DRT, મુંબઈ સમક્ષ શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહીમાં પ્રતિવાદી – વાદીએ પ્રતિદાવો દાખલ કરવા અથવા મનાઈ ઓફનો દાવો કરવાને બદલે, તે જ વિષયના સંદર્ભમાં રકમની વસૂલાત માટે દાવો દાખલ કર્યો છે, જેના પર અરજદાર બેંકે DRT, મુંબઈ સમક્ષ કાર્યવાહી દાખલ કરી છે, જે ચોક્કસ રાહત કાયદાની કલમ ૪૧ ની કલમ (h) ને ધ્યાનમાં રાખીને પણ માન્ય રહેશે નહીં. આવા હેરાન કરનાર અને અપ્રમાણિક મુકદ્દમાને તાત્કાલિક રદ કરવાને પાત્ર છે.

૧૯. સુપ્રીમ કોર્ટે ટી. અરવિંદમ વિરુદ્ધ ટીવી સત્યપાલ, જે ૧૯૭૭ માં ૪

એસસીસી ૪૬૭ માં નોંધાયેલ છે, ત્યારબાદ એન.વી. શ્રીનિવાસ મૂર્તિ વિરુદ્ધ મરિયમ્મા, જે ૨૦૦૫ માં ૫ એસસીસી ૫૪૮ માં નોંધાયેલ છે, અને અન્ય વિવિધ કેસોમાં ઠરાવ્યા મુજબ, જો હોશિયારીથી ડ્રાફ્ટિંગથી કાર્યવાહીના કારણનો ભ્રમ પેદા થયો હોય, તો કોર્ટે પહેલી સુનાવણીમાં જ તેને દબાવી દેવી જોઈએ.

૨૦. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, કોર્ટનો અભિપ્રાય છે કે ફરિયાદ, કાર્યવાહીનું કારણ જાહેર કરતી નથી અને DRT કાયદાની કલમ ૧૮ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ હેઠળ અન્યથા પ્રતિબંધિત પણ છે, તે ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ ના કલમ (a) અને (d) હેઠળ નકારી કાઢવાને પાત્ર છે. કોર્ટનો એવો પણ અભિપ્રાય છે કે પ્રતિવાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલ દાવો સંપૂર્ણપણે હેરાન કરનારો અને અપ્રમાણિક મુકદ્દમો છે, જે અરજદાર બેંકને ચુકવણી ટાળવા માટે કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ અને દુરુપયોગ કરવાના હેતુથી દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. ટ્રાયલ કોર્ટ ઓર્ડર ૭ નિયમ ૧૧ હેઠળ તેના પર લાદવામાં આવેલી કાનૂની ફરજ બજાવવામાં નિષ્ફળ રહી છે, અને તેનામાં નિહિત અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે, તેના દ્વારા પસાર કરાયેલ વાંધાજનક આદેશને બાજુ પર રાખવાને પાત્ર છે અને આથી તેને બાજુ પર રાખવામાં આવે છે. સ્પેશિયલ દીવાની દાવો નં. ૭૨ ઓફ ૨૦૧૨ હોવાનો દાવો CPC ના ઓર્ડર ૭ ના નિયમ ૧૧ ના કલમ (a) અને (d) હેઠળ નકારી કાઢવામાં આવે છે.

૨૧. સિવિલ રિવિઝન અરજી તે મુજબ મંજૂર કરવામાં આવે છે.

આગળનો ક્રમ:

પ્રતિવાદી વતી વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી એસ.એન. ઠક્કરે કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આ આદેશના અમલ પર મનાઈ મૂકવાની વિનંતી કરી છે, જો કે, તે નકારી કાઢવામાં આવે છે. જ્યારે ફરિયાદ નકારી કાઢવામાં આવે છે, ત્યારે આ કેસમાં મનાઈ આપવા જેવું કંઈ રહેતું નથી.

(માનનીય ન્યાયમુર્તિ સુશ્રી બેલા એમ. ત્રિવેદી)

This judgment has been translated using AI Tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.